Alle programma's

La Muse

Florent Schmitt (1870-1958) *Trio à cordes* Op. 105 (1944)
Darius Milhaud (1892-1974) *La Muse ménagère* (1944) Vijftiendelige pianosuite bewerkt door: Bob Gilmore, Tim Kliphuis, Petra Griffioen en Marijn van Prooijen

Twee werken uit hetzelfde jaar konden niet meer van elkaar verschillen dan deze twee; Het ene is turbulent en overweldigend, het andere ingetogen en poëtisch. De twee componisten zijn zeker geen geestverwanten, eerder botsende karakters. Toch vinden wij dat hun werk prachtig bij elkaar past en elkaar zelfs versterkt. Zou het inspiratie zijn, noem het de Muze, die de twee bij elkaar brengt? De muze van Florent Schmitt lijkt de muziek zelf te zijn, de drijvende kracht achter zijn explosieve componeerdrift. Darius Milhaud wijst zijn vrouw Madeleine aan als muze en eert haar met beeldschone muziek.

La Muse is in mei 2021 op cd uitgebracht, een cd met een persoonlijk verhaal over inspiratie en liefde. Het album werd uitgeroepen tot Album of the Year 2021 door NativeDSD, wereldwijd platform voor hoge-kwaliteit releases.

Van mijn hand
met Folke Nauta (1973-2023) en Antonii Baryshevskyi, piano linkerhand
Lars Wouters van den Oudenweijer, klarinet

Kort nadat de jonge pianist Paul Wittgenstein in de Gouden Zaal van de Wiener Musikverein het concertpodium had veroverd verloor hij zijn rechterarm aan het front van WO I. Hij komt voor een onmogelijke keuze te staan: Opgeven of doorzetten? Hij zet door met een onwaarschijnlijke volharding, en met schitterende muziek als apotheose.
In het programma Van mijn hand voeren wij de luisteraar mee op een reis langs verlies, veerkracht, passie en triomf. De kamermuziek voor piano linkerhand, klarinet en strijktrio die voor Paul Wittgenstein geschreven is staat centraal. Vier Nederlandse componisten schrijven nieuw werk, dichter Herman van Tongerloo schrijft verbindende poëtische teksten, Ellen Blom en Hans Jeths tekenen voor de regie en het decor van dit concert-met-een-verhaal.

Op het programma een keuze uit werken van: Ernest Walker, Josef Labor, Hans Gál, Prach Boondiskulchok, Jeppe Moulijn, Marlijn Helder, Primo Ish-Hurwitz, Frédéric Chopin, Franz Schubert en Franz Schmidt

De inspiratie van Escher

Morris Kliphuis (1986) - Space Opera (2012)
Orlando di Lasso (1532-1594) - Motet: Haec quae ter triplici cecinerunt
Johannes Ockeghem (1410-1497) - Chanson: Fors seulement contre ce qu'ay promys
Jacob Obrecht (1456-1505) - Motet: Hélas mon bien...
Rudolf Escher (1912-1980) - Trio à cordes (1959)
Dick van der Harst (1959) - 't Is stille! op 'n vers van Guido Gezelle
Maurice Ravel (1875-1937) - Lied: Ronsard à son âme (bew. Prisma)
Jean Cras (1879-1932) - Trio (1926)

Rudolf Escher stelde geen geringe eisen aan zijn muziek: vorm en precisie waren voorwaarde, uitdrukking van emoties was de hoofdzaak. En het moest vooral goed klinken, vond hij. Hij liet zich inspireren door de Nederlandse Renaissance-polyfonisten zoals Obrecht en Di Lasso, en door eigentijdse Franse componisten als Ravel.
In 2012 schreef **Morris Kliphuis** Space Opera, speciaal voor Prisma Strijktrio. Het is een eendelig werk, met als inspiratiebronnen jazzmuziek, volksmuziek en Renaissance polyfonie.

Aan de Donau

met **Lars Wouters van den Oudenweijer**, klarinet

Franz Schubert (1787 – 1828) - Triosatz in Bes D 471
Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791) - Klarinetkwartet, naar Vioolsonate nr. 26 in Bes
Hans Gál (1890-1987) - Serenade Opus 93 voor klarinet, viool en cello
Richard Strauß (1864-1949) - Variationen für Streichtrio über 'Das Dirndl is harb auf mi'
Johann Nepomuk Hummel (1778-1837) - Kwartet voor klarinet en strijktrio in Es WoO 5

Hoewel het water van de Donau weigert ook maar ergens blauw te worden is er nergens ter wereld rijkere muziek geschreven dan langs de oevers van deze rivier, en dan hebben we het niet alleen over de walsen van Johann Strauss.
We vertrekken bij de zalig mijmerende Triosatz van Franz Schubert, een van de meest geliefde werken voor strijktrio. De klarinettist voegt zich bij ons en we gaan verder langs het kwartet van Wolfgang Amadeus Mozart, een bewerking van de vioolsonate nr. 26 door een tijdgenoot. In een stroomversnelling bewegen we ons anderhalve eeuw vooruit, naar de geheel eigen klankwereld van Hans Gál.
Na de pauze gaat het verder langs jeugdige Variaties over een Beiers volkslied van Strauss (Richard) om uit te komen bij de geïnspireerde heksenketel van Johann Nepomuk Hummel.

Oorspronkelijke Strijktrio's

Joseph Haydn (1732-1809) - Divertimento op.53 nr.1 in G
Ludwig van Beethoven (1770-1827) - Strijktrio naar de sonate voor piano en viool nr.23 in a (bewerking door Beethoven's tijdgenoot A. Brand)
György Kurtág (1926) - Signs, Games and Messages (1997)
Georg Friedrich Händel / Johann Halvorsen (1864-1935) - Passacaglia
(bewerking Michiel Weidner)

De spannende zoektocht naar nieuw repertoire in bibliotheken en catalogi over de hele wereld wordt soms vorstelijk beloond. Prisma's altvioliste Elisabeth Smalt vond een 19e eeuwse steendruk van Beethoven's bekende vioolsonate in a, in een prachtige zetting voor strijktrio door A. Brand, met een extra deel dat in de oorspronkelijke sonate ontbreekt. Het werk is in deze vorm nu voor het eerst in Nederland te horen.
Joseph Haydn's Divertimento op. 53, ook bekend als pianosonate, is een feest om te spelen en om te beluisteren. Geniale wendingen en een aanstekelijk gevoel voor humor.
Als een rode draad loopt door het oeuvre van György Kurtág een tamelijk bonte verzameling korte pianostukken: 'Játékok' ('Spelletjes'). De componist her-componeerde een selectie daaruit voor strijktrio; Signs, Games and Messages, levensverhalen in vestzakformaat.
Johann Halvorsen dankt zijn faam vooral aan zijn virtuoze compositie voor viool en altviool gebaseerd op een Passacaglia voor clavecimbel van Georg Friedrich Händel. Michiel Weidner maakte daarvan een spectaculaire trioversie, die het programma in vliegende vaart gaat afsluiten.

Strijktrio.nu!

Giacinto Scelsi (1905-1988) - Trio à Cordes (1958)
Sofia Goebaidoelina (1931) - Strijktrio in memoriam Boris Pasternak (1988)
Albert van Veenendaal (1956) - Early Reflections voor Prisma Strijktrio (2010)
György Kurtág (1926) - Signs, Games and Messages (1997)
Salvatore Sciarrino (1947) - Codex Purpureus (1983)

Scelsi beleefde eind veertiger jaren een persoonlijke crisis die zijn levenshouding en zijn werk diepgaand bepaalden. Vanaf dat moment beschouwde hij zichzelf niet langer als componist maar verklaarde zichzelf tot 'boodschapper'. Hij trok zich niets meer aan van gangbare regels over muziek, over de uitvoering ervan en over zijn muzikale carrière. Zo zeer trok hij zich terug uit het openbare leven, dat zijn muziek nauwelijks meer werd uitgevoerd, wat hij overigens onbelangrijk vond. Zijn strijktrio ontstond in 1958 maar werd pas dertig jaar daarna in première gebracht.

Goebaidoelina's boodschap aan de wereld is heel religieus; zij wil met haar muziek het verband herstellen tussen de reële wereld en het transcendente: "Life divides man into many pieces...There is no weightier occupation than the recomposition of spiritual integrity through the composition of music."

“De intensiteit van een goed concert is als balanceren op de rand van een scheermes”, zegt **Albert van Veenendaal**, die zichzelf graag ‘beeldend musicus’ noemt. Hij schrijft op verzoek van Prisma een nieuw strijktrio, dat in dit programma zijn wereldpremiere zal beleven.

Net als Scelsi moest ook Kurtág door een diep dal om te komen tot zijn eigen unieke muzikale stijl. In gecondenseerde scenes en muzikale ‘spelletjes’ doet hij nauwgezet verslag van het leven, van gebeurtenissen en van mensen. Soms bloedserieus, soms buitengewoon humoristisch zendt hij zijn signalen en boodschappen naar ons uit.

Heeft alle muziek dan een boodschap?
Prisma sluit het programma af met Codex Purpureus van Sciarrino, die muziek liever ziet als onderdeel van de natuur, altijd aanwezig, en zonder bedoeling. Muziek als licht en schaduw, die subtiel de ruimte inneemt, die kleuren hoorbaar maakt. Zijn muziek is een intense maar haast geluidloze stroom als "een vulkaanuitbarsting die men van zeer ver waarneemt".

Op papier klinkt het goed!
Muzieknotatie door de eeuwen heen

Chansons, Motetten en Ricercari van:
Johannes Ockeghem (1410-1497)
Jacob Obrecht (1456-1505)
Adriaan Willaert (1490-1562)
Orlando di Lasso (1532-1594)

Ludwig van Beethoven (1770-1827) - Strijktrio opus 9 Nr. 3 in c (1798)
Albert van Veenendaal (1956) - Early Reflections voor Prisma Strijktrio (2010)
Salvatore Sciarrino (1947) - Codex Purpureus (1983)

Hoe maak je als componist aan je musici duidelijk wat er moet klinken? In de 11e eeuw legt de Italiaanse monnik Guido van Arezzo de grondslag voor het moderne notenschrift. Aanvankelijk voldeed het noteren van toonhoogte, toonduur en metrum, maar van lieverlee gaan componisten daar dynamiek, tempo, sfeer, toonkleur en ‘special effects’ aan toevoegen. Kortom, de componist wil steeds meer zeggenschap over het klinkende resultaat. Maar hoe mooi een partituur er ook uitziet, hoorbaar is hij nog niet.

In ‘Op papier klinkt het goed!’ komt bladmuziek van alle soorten en maten op de lessenaar; van Renaissance polyfonie tot hedendaags werk. Waar de macht van de notenbalk eindigt en de vrijheid van de muzikant begint wordt duidelijk. Er is ruimte voor improvisatie en… het **publiek wordt uitgenodigd** tijdens het concert een grafische partituur te schrijven, die door Prisma Strijktrio live ten gehore zal worden gebracht.

De Horizon van Helsinki

Joseph Haydn (1732-1809) - Strijktrio
Nicolai Amani (1872-1904) - Trio in d op. 1
Jean Sibelius (1865-1957) - Suite in A
Georg Friedrich Händel / Johann Halvorsen (1864-1935) - Passacaglia (bew. Michiel Weidner)

Het Trio van de Rus **Nicolai Amani** is een echte ontdekking, een juweeltje, gecomponeerd voor de vermaarde St. Petersburgse kamermuziek-soireés, die muziekuitgever en maecenas Belajef eind 19e eeuw op de vrijdagavond organiseerde. Dat Amani zo onbekend is gebleven moet wel te wijten zijn aan zijn vroege dood, op 32-jarige leeftijd, aan tuberculose

Sibelius' Suite markeert een belangrijke ontwikkeling in het oevre van de nog jonge componist . Sibelius gaat hier voor het eerst met klankkleur werken als wezenlijk onderdeel van de compositie. Juist die klankkleur kenmerkt al zijn latere werk.
De Noor **Johann Halvorsen** maakte van een clavecimbel-passacaglia van **Händel** een uiterst virtuose bewerking voor viool en altviool (of viool en cello), beroemd geworden door uitvoeringen van Heifetz, Primrose en Piatigorsky. Met een gloednieuwe versie voor strijktrio sluit Prisma het programma in duizelingwekkende vaart af.
En **Haydn**? Eén van zijn strijktrio´s opent het concert, maar welk trio en waarom blijft tot aan dat moment een verrassing.

<u>Divertimento</u>

Spelen met Klank, spelen met de Tijd.

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)- Divertimento in Es KV 563
György Kurtág (1926) - Signs, Games and Messages (1997)

Een stukje toekomstmuziek: Het Prinsengrachtconcert in het jaar 2056; Wolfgang Amadeus Mozart en György Kurtág spelen eigen werk, samen aan één piano, op een dekschuit.
De scheepstoeters zouden zwijgen! Twee zulke grootheden uit verschillende eeuwen die naar elkaar luisteren, een gesprek aangaan, elkaar vinden.
We gaan het ooit meemaken, maar het duurt nog even. Tot die tijd moeten we het met Prisma Trio doen.
Wij brengen het fenomenale Divertimento in Es KV 563 in een programma samen met de gloednieuwe compositie "Signs, Games and Messages" van György Kurtág. Beide werken vervlechten we met elkaar door de delen afwisselend te spelen; Kurtág – Mozart - Kurtág – Mozart – etc.
Zo ontstaat het gedroomde gesprek, over de eeuwen heen, van twee grootmeesters die begrijpen hoe je lichte, haast vluchtige muziek, spelletjes en dansen, kan transformeren tot poëzie van de hoogste orde.

<u>Aubade</u>

Georges Enesco (1881 – 1951)- Aubade pour violon, alto et violoncelle
Zoltán Kodály (1882 – 1967) - Intermezzo
Suite van zigeunerballades (bewerking Prisma) - Traditionele Roemeense en Hongaarse muziek
Ludwig van Beethoven (1770 – 1827) - Serenade in D op. 8

Enesco zingt in zijn Aubade het Koninklijk paar van Roemenie toe, zigeuners storten hun ziel uit in oeroude ballades. Beethoven horen we hier in zijn meest jongensachtige uitbundigheid.
Een hartveroverend romantisch programma.

<u>Belle époque</u>

met Max Lakeman, pianola
Darius Milhaud (1892 – 1974) *La Muse Ménagère* (bew. Bob Gilmore)
Jacques Offenbach/bew. Michiel Weidner *Valse Chaloupée* (Danse Apâches) (1908)
Maurice Ravel (1875 – 1937) *'Rêves'* op een gelijknamig gedicht van Léon-Paul Fargue (1876-1947) (bew. Prisma)
Igor Stravinsky (1882 – 1971) *Le jeu du rapt* en *Rondes printanières* uit *Le Sacre du Printemps* (voor pianola genoteerd door de componist):
Erik Satie (1866 – 1925) *Trois Gymnopédies*
Henri Duparc (1848 – 1933) *Lamento* voor viola en pianola
Jules Massenet (1842 – 1912) *Meditation de Thaïs* voor viool en pianola
Florent Schmitt (1870-1958) Muziek voor strijktrio en pianola: *Virelay, Chanson* en *Marche Militaire*

Vanaf 1903 vormt zich een groep jonge kunstenaars rondom Maurice Ravel, Tristan Klingsor, Igor Stravinsky, Léon-Paul Fargue, Florent Schmitt en Cipa Godebski. Musici, componisten, schilders, dichters en kunstcritici; intellectueel, strijdbaar en ook een stel jonge honden: Zij noemen zich 'Les Apâches' en scharen zich wekelijks rond de piano, presenteren elkaar hun laatste werken en discussieren vrijuit en verhit over de toekomst van de kunst.

Op de tonen van originele pianolarollen van o.a. Jules Massenet, Henri Duparc en Igor Stravinsky keren we terug naar het Parijs van 1910. Van Florent Schmitt klinken drie niet eerder gespeelde pianola-kwartetten.

Russische ziel

Alexander Borodin (1833-1887) - Variaties over een Russisch volkslied (1855)
Sofia Goebaidoelina (geb.1931) - Strijktrio In memoriam Boris Pasternak (1988)
Igor Strawinsky (1882-1971) - Pulcinella suite (1919) (bewerking Prisma)

Repressie, Revolutie en Verlichting, in Rusland pakt men dat groots aan!
Dat kan niets anders dan grootse muziek opleveren: Een programma van drie uitersten, met voorspelbare tegenstellingen en onverwachte overeenkomsten.
Drie genieën, helden van hun tijd, vertellen het verhaal van de diepte van de Russische ziel.

Hollandse Meesters

400 jaar Nederlandse strijktrio's

Theo Verbey (*1959) - Chaconne for string trio (1988/revisie1997)
Jan Pieterszoon Sweelinck (1562-1621) - keuze uit Rimes Françaises et Italiennes, driestemmige stukken op wereldlijke tekst (1612)
Rudolf Escher (1912-1980) - Trio à cordes (1959)
Geert Schoonbeek de Vlaming (1965) - Alles Goed....? De zelfkant van een gesprek (2003)
Izaak Albertus Houck (1849-1934) - Variatiën opus 31a (1882)
Huub Kerstens (1947-1999) - Die feurige Träne geweint in die Nacht op.31 (1991)
Albert van Veenendaal (1956) - Early Reflections (2010) met zeer korte verhalen (ZKV's) van A.L.Snijders

Wat hadden Escher en Verbey met Sweelinck? Hoe verhouden zich de Variatieën van Houck tot de hedendaagse small-talk van Schoonbeek de Vlaming en het 'geklooi' van Kerstens?
Daartoe uitgedaagd door het Genootschap Nederlandse Componisten (103 jaar) brengt Prisma het werk van Nederlandse componisten van nu in samenspraak met illustere voorgangers.

Vrijheid

Hans Krása (1899-1944) - Tanz (1943)
Hongaarse zigeunermuziek - Szomorú vasárnap
Sofia Goebaidoelina (1931) - Strijktrio In memoriam Boris Pasternak (1988)
Ludwig van Beethoven (1770-1827) - Strijktrio opus 9 Nr. 1 in G (1798)

Goebaidoelina werkte in Rusland onder intense druk van het totalitaire systeem. Haar muziek kreeg het predikaat "onverantwoordelijk", en mocht niet worden uitgevoerd. Zij ontkent dat dit haar muziek inhoudelijk heeft beïnvloed. Het maakte haar het werken wel erg moeilijk, maar zij volhardde met onwaarschijnlijk doorzettingsvermogen en vond uiteindelijk in het Westen het podium waarop haar muziek wel in alle vrijheid kon worden beluisterd.
De werken op dit programma hebben ieder op hun eigen manier met het thema 'vrijheid' te maken: Krása schreef zijn strijktrio in gevangenschap in Theresiënstadt, het zigeunerlied 'Szomorú vasárnap" geldt als symbool voor een vrij Hongarije.
Voor Beethoven – en zijn bewonderaar Schopenhauer - was muziek de ultieme kunstvorm die de mens zou bevrijden uit zijn 18e eeuwse banden, en zou verheffen tot vrij denkend wezen.

Oost-West

Joseph Haydn (1732-1809) - Divertimento nr. 9 in b
Zoltán Kodály (1882–1967) - Intermezzo (1899)
György Kurtág (1926) - Signs, Games and Messages (1989–1997)
Béla Bartók (1881-1945) **-** Roemeense Dansen (bewerking Prisma)
Ernst von Dohnányi (1877-1960) **-** Serenade Op. 10

Grensgebieden zijn altijd interessante plaatsen.
Hongarije heeft alle soorten grenzen gekend, van IJzeren Gordijn tot Drempel van Azië, terwijl het ooit in het brandpunt van Europa lag. In de Hongaarse muziek heeft dat een aantal diepe sporen getrokken.
Haydn werkte als hofcomponist op Slot Esterházy midden in het Oostenrijks-Hongaarse Habsburgse Rijk.
Ernö Dohnányi veranderde zijn naam in “Ernst von ...” en nam de Romantische Duitse muziek ten voorbeeld.
Een geheel andere weg kozen Bartók en Kodály. Zij zagen het belang van traditionele volksmuziek voor de ontwikkeling van een nieuwe Hongaarse stijl, wars van de nep-romantiek van Brahms en Liszt. De muziek die zij als etnomusicoloog op het platteland van Transsylvanië verzamelden verwerkten zij in hun concertmuziek.
In het *Intermezzo* gebruikte Kodály duidelijke stijlkenmerken van de volksmuziek zonder haar letterlijk te citeren. De *Roemeense Dansen* van Bartók blijven veel dichter bij het origineel; Prisma speelt, in een eigen arrangement, zowel de authentieke als de concertversie.
En terwijl grenzen in Europa één voor één verdwijnen beschrijft Kurtág in gecondenseerde scènes nauwgezet het menselijke zieleleven.

’t Is Stille!

Dick van der Harst (1959) - 't Is stille!' (1991, bew. 2005) op een vers van Guido Gezelle
Ludwig van Beethoven (1770-1827) - Strijktrio opus 9 Nr. 1 in G-dur (1798)
John Cage (1912-1992) - 4' 33'' (1952)
Hans Krása (1899-1944) - Tanz (1943)

't Is stille! Neerstig tikt het ongedurig hangend wezen,
waarop de weg naar 't eeuwige, in twaalf stappen, staat te lezen.
't Is stille en middernacht! Alsof ik blind ware, om mij henen,
in donkere diepten schijnt het al verduisterd en verdwenen.
't Is stille! Niets te zien en niets te hooren, - 't doet mij beven! -
als 't altijd neerstig bijten van den tijdworm aan ons leven!
Guido Gezelle, 1890.

Muziek bestaat bij de gratie van de stilte tussen de noten. Welbeschouwd is muziek evengoed georganiseerd geluid als georganiseerde stilte.
Maar hoe verschillend kan die stilte tussen de noten zijn... Prisma Strijktrio laat het horen.
Pijnlijk was het, dat de muziek van Hans Krása op last van de nazis niet meer gehoord mocht worden.
Oorverdovend stil werd het voor Beethoven in zijn laatste jaren. Het stille verstrijken van de tijd werd meesterlijk in een vers verwoord door Guido Gezelle, op muziek gezet door Dick van der Harst, en voor dit concert speciaal bewerkt voor Strijktrio Prisma.
Cage gaf het luisteren naar muziek vorm door gedurende 4 minuten en 33 seconden zeer radicaal alle noten weg te laten.
Tenslotte nodigt Prisma u uit in de kelders en krochten van Budapest, maar wat daar gespeeld wordt hoort u van ons pas op het concert…

De Joodse Ladder

Ludwig van Beethoven - Strijktrio op. 9 nr. 3 in c
Gideon Klein - Trio voor viool, altviool en cello
Arnold Schönberg - Trio op. 45
Hans Krása - Tanz

Er zijn van die archetypen in de muziek: Zing “TA-TA-TA-Táááá!” en zelfs mensen die zeggen niets van klassieke muziek te weten herkennen dat als Beethoven.
Zing een mineur-toonladder met overmatige secundes, en vrijwel iedereen zal denken: “dat klinkt joods!”
Maar dacht Beethoven dat ook, toen hij zijn strijktrio opus 9 nr.3 schreef? Het staat in c-mineur en het zit vol met overmatige secundes.
Krasa en Klein werden tijdens het schrijven van hun trio’s op schrijnende wijze dagelijks herinnerd aan het feit dat ze joods waren: ze bevonden zich in kamp Theresiënstadt.
Schönberg had vanaf 1925 te maken met heftige antisemitische protesten rondom zijn persoon. Hij week uit naar de VS en schreef daar zijn trio in 1946.
Schreven zij nu joodse muziek? Met dit programma nemen we de proef op de som. Wij leveren de muziek en de verhalen en laten aan u de keus.
Prisma kennende zal een spontane uitbarsting van traditionele (joodse?) muziek niet ontbreken.

Migranten in Muziek

François Couperin - uit Les Nations**:** Premier Ordre, “La Françoise” (1692/1726)
Frank Martin - Trio pour violon, alto et violoncelle (1936)
Ludwig van Beethoven - Strijktrio opus 9 Nr. 1 in G-dur (1798)

Eeuwen lang al reizen muzikanten de wereld rond. Op zoek naar nieuwe inspiratie. Met hun schamele bezittingen en rijke muzikale bagage worden zij overal met open armen ontvangen. Gelukkig maar, want voor de muziek is deze muzikale migratie van levensbelang.
Prisma wil u graag laten horen hoe dat ging met Couperin, Martin en Beethoven, en bij dit drietal zal het niet blijven.

Onverschrokken en Nieuwsgierig

Tarquinio Merula (1595 - 1665) - Ciaccona
Jan Pieterszoon Sweelinck (1562-1621) - 2 motetten uit 'Rimes Françaises et Italiennes'
Ludwig van Beethoven (1770-1827) - Strijktrio No. 1 in Es opus 3
Jean Françaix (1912-1997) - Trio à cordes
Jean Cras (1879-1932) - Trio pour violon, alto et violoncelle

"Onder de talenten van uw kind zie ik het meest vruchtbare dat een kunstenaar kan bezitten: nieuwsgierigheid”, vertrouwde Maurice Ravel de ouders van Jean Françaix toe.
Een programma vol componisten op zoek naar iets nieuws; Merula, Sweelinck, Beethoven, Cras en Françaix reizen over de wereld, altijd op zoek naar nieuwe inspiratie en nieuwe manieren om zich in hun muziek uit te drukken.

Textures

Muzikale reis langs vulkanische oerlandschappen

Linda Buckley - Fiol (2008)
Salvatore Sciarrino - Codex Purpureus (1983)
Giacinto Scelsi - String Trio (1958)
Merijn Bisschops - Textures (2017)

In Textures combineert audiovisueel kunstenaar Merijn Bisschops nieuwe muziek voor Prisma Trio met abstracte landschapsfotografie. De oorsprong van Textures ligt in IJsland, waar Bisschops op uitnodiging van Fljótstunga Artist in Residency verbleef om foto's te maken en om inspiratie op te doen voor de muziek. Haarfijn in elkaar grijpende klanktexturen en lagen van minimalistische ritmiek vertolken de oerkrachten die het landschap hebben gevormd en de breekbaarheid ervan.

Componisten op reis

3 Renaissance Polyfonisten (15e en 16e eeuw):
Johannes Ockeghem *Fors seulement contre ce qu'ay promys*
Orlando di Lasso *Haec quae ter triplici cecinerunt*
Jacob Obrecht *Hélas mon bien*

Albert van Veenendaal (*1956) - Early Reflections (2010)
Jean Cras (1879-1932) - Trio pour violon, alto et violoncelle (1926)

Zes eeuwen geleden trokken componisten uit de Lage Landen door Europa als vernieuwers van het muzikale landschap. Hun polyfone muziek genoot een enorme reputatie, zowel in de kerken en abdijen als aan de hoven, en droeg bij aan een ongekende Europese saamhorigheid.

Albert van Veenendaal: *"Elke compositie is een reis naar het onbekende. Intuïtief zoek je je weg, vertrouwend op je ervaring en je richtingsgevoel; je weet nooit waar je terecht zal komen. Early Reflections is geschreven tijdens een heerlijke zomer in de natuur; elke dag bij het ochtendgloren noteerde ik mijn invallen voor de vier delen, die elk een heldere herinnering in zich dragen aan een waardevol moment dat ik meemaakte".*

Begin vorige eeuw reisde Jean Cras uit Brest over de wereldzeeën als commandant van de Franse marine. Zijn grote passie was muziek: in de salon van zijn fregat Lamotte-Picquet liet hij een piano plaatsen. Aan boord componeerde hij ook zijn strijktrio, een meesterwerk vol van avontuur, de geur van de zee en verre landen, en heimwee naar de muziek van Bretagne.

Themaprogramma's

À la Carte
U kiest, Prisma speelt

Prisma Strijktrio houdt er van zijn publiek te verrassen.
Bij À la Carte draaien wij de rollen om: Prisma laat zich verrassen door U.
De gastheer/programmeur bepaalt het programma vóór de pauze. Na de pauze is het de beurt aan het publiek. Het à la Carte muziekmenu bestaat uit een groot aantal kleine werken, tijdens het concert te bestellen bij Prisma, altijd goed voor een informele sfeer, hilariteit en ontroerende momenten.
Prisma zorgt voor de menukaarten en het hele programma wordt mondeling aangekondigd en toegelicht.

Casino Royale
Gevaarlijk Muzikaal Spel

Tart de kredietcrisis en kom naar het Casino Royale van Prisma Strijktrio, met diverse gasten. Maak kans op de mooiste muzikale prijzen: in onze win-winsituatie leveren winst én verlies een prachtig stuk muziek op.
Behaalde resultaten uit het verleden bieden geen garantie voor de toekomst…
Programma op aanvraag

De strijkstok en het penseel

Oog in oog met Beeldende Kunst

Prisma Trio maakt naam met klassieke muziek op speciale locaties en in een bijzonder kader.
In **De Strijkstok en het Penseel** is Beeldende Kunst de direkte inspiratiebron: Drie eeuwen triomuziek in levendige dialoog met beeldende kunst in alle stijlen. Prisma brengt **De strijkstok en het penseel** in musea, galeries, privé-kunstcollecties, bedrijven en ateliers. Ook uw eigen huis – van studentenkamer tot kasteel – kan het ideale podium zijn voor dit oog- en oorstrelende programma!

Het concept ontstond in **het Rijksmuseum**; Prisma Strijktrio nam zijn publiek mee langs verschillende werken uit de collectie en speelde daar ter plekke muziek bij. De blikken werden anders gericht en de oren anders gespitst door de confrontatie van de muziek met het beeld. Vaak werd de muziekkeuze kort toegelicht, soms ook geheel aan de fantasie van de luisteraars overgelaten.

Hemelse Passie

Prisma Trio
Jacob Plooij, viool
Duo Hoog & Laag, vocale acrobatiek
Ernst van Win, trompet
Lichtontwerp: **Desirée van Gelderen**
Decors en kostuums: **Kevin Power**

Hans van Koolwijk - Ballonnenperformance

6 Roemeense Zigeunermelodieën

Joseph Haydn (1732-1809) - Divertimento voor strijktrio op. 53 nr.1 in G

'Hemelse Klankmachines', met muziek van: **Arnold Marinissen**, **Igor Stravinsky** en **Charles Ives**
Glissandomachines - **Hans van Koolwijk**
Re-cycle en Accordeonstoel - **Wobbe van der Meulen**
Klank-Altaar - **Harm Mouw**
In Stille Afwachting - **Paul Husner**

Duo Hoog & Laag - vocale acrobatiek
Gioacchino Rossini (1792-1868) – Mi Lagnerò Tacendo
William John Clifton Haley (1925-1981) – Rock around the Clock

Georg Friedrich Händel (1685-1759)/**Johann Halvorsen** (1864-1935)
Passacaglia voor strijktrio (bewerking Michiel Weidner)

Reageerbuis

Jaarlijks in Splendor

In onze Reageerbuis serie maken wij pittige combinaties van werken die nieuw op ons repertoire staan. De werken gaan met elkaar een flamboyante chemische verbinding aan, met – ook voor ons – onvermoede gevolgen. Zowel tijdens het concert als na afloop zijn we benieuwd naar de reacties uit ons publiek en gaan wij graag in gesprek.